د مونټې کرسټو نواب

د اليګزانډر ډوما اثر

خلاصه: صفيه حليم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی يوه بېړۍ د فرانسې د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زيات خلک، بره هغی غونډۍ ليدو ته ودريدل چې د سمندر په منځ کی لکه د يوی لوې او توری بلاښکاريده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چې په اوبو کی يې لاره تنګه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنګيدې او غرقې به شوې. دا غونډۍ بدمرغه نوميده اوپه بيړيو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کيسې جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرډاډمن و چې داسی به څه نه پېښيږي، ځکه دده سره يو تکړه ځوان ايډمنډ ډانټې ددی چلونکې و او هغه وخت دده ترڅارنی لاندېدېرپه م[illegible] د بېړۍ ساحل ته ورسېدله [illegible] بېړۍ به پ[illegible]رو [illegible]بو کی ولاړی وې او خلک او مالونه به يې تری په وړو کشتيو کی ځمکی ته اوړل کيده.

Ketabton.com

کله چې وړی کشتۍ دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نويولوړدنګ سړی د کپتان خونې ته سروربنکاره کړو او هلته ناست کس دده په ليدو ورته هرکلې ووېل، بيا يې تری وپوښتل چې دی ولې دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چې ډانټې نومېدو،ورته ووېل چې د بار اوړونکې بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه يې خوندي مارسېل ته رسولې و. ډانټې دبېړۍ څو کسانو ته امروکړو چې بادبان دی وتړي . هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجارموربل نومېدو اود ډانتي په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب ډېنگلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته دډانتې صيفتونه کول. موربل ډانتي ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نوهغه دبېړۍ لنگر د اچولو امر وکړو.

موربل د ډانتې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ايلبا" جزيرې کی ولې ايسارشوي و. ده ورته ووېل چې پخواني کپتان ده ته يو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوريدوموربل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره وليدل ، ډانتې ووېل هو ، دی پخپله بېړۍ ته راغلو اوورسره يې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړيو په اړه پوښتنې هم وکړې. موربل ورته ووېل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانتې د بندر د چارواکو سره ليدو ته ورغلو.

ډينگلر دموربل خوا ته راغی او ورته يې ووېل، ډانتې درله هغه ليک درکړوچې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. موربل ووېل، که ده ته چا ليک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانتې په راتگ ډينگلرغلې شو.

موربل. اوس خو اوزگار شوې چې راسره د ماښام ډوډۍ وخورې.

ډانتې. زه معذرت غواړم، نن نشي کيدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی ليدلی او دی به راته په انتظار وي.

موربل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي يې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دې، خو يوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلې ملگری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانتې. هغه مې ملگری نه ده، زما چنغله ده.

موربل. ښه ښه نوردی نه ايساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راورسوو او په گټه کی به درله يو څه برخه درکړم چې پلار ته يې ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانتې. نه صيب. زما پلارغريب سړی دی. هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ما خپله وظيفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کی مې درنه معاش اخستی دې.

مورېل. ته ډېرايمانداره کس يې. خو دا راته ووايه چې کپتان ايکلر دمرگ نه وړاندی درته زما لپاره يو ليک خو نه و درکړی؟

ډانتې. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د ليک ليکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه يو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

مورېل. واده لپاره؟

ډانتې. هو. لومړې واده کوم او بيا به پاريس ته ځم.

مورېل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلې، واخله. دا مال به په يوه نيمه مياشت کی له بېړۍ ښکته کيږي، نو ترهغی اوزگار يې. خو يوه خبره ده چې شپږ. اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پرغاړه اخلی.

ډانتې. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د وياړخبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وې نو اوس به مې درله په اسنادوټاپه لگولې وې، خو زه يو شريک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانتې. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلاراو د مرسيډيز له خوا هم درته مننه وايم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک بايد لوړمقام ته ورسيږي.

ډانتې دمورېل په وړی کشتۍ کی کېناستو او د بندر په خلکو کی ورک شو. په بېړۍ کی ډينگلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانتې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیفت یې په زړه کی راټوکیدلې وه، په خوږو تورو یې د ډانتې غوږ کی لکه د ګبین توی کړل.

ډانتې د ښار له څو کوڅوپه تېرېدو یووړوکي کور مخ ته ودرېدو. ددی په یوه کوټه کی یې پلار اوسیدوچې هغه وخت بهرپه برنډه کی ولاړ و او ده ته یې شا وه. ډانتې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار یې په غیږ کی ونیولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلاریې نورهم کمزوری شوی و. خو د زوې په لیدو دی خوشاله شو او دواړو خبرېپیلکړې. ډانتې دده د کوټې الماریٔ پرانستی چې وګوري پلاریې څه ته اړتیا لري نو هلته د خواړولپاره یې څه ونه موندل. ده پلارمخ ته پیسې کیښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته یو خدمت ګار ونیسي چې ساتنه یې وکړي. خو پلار ورته ووېل چې دی هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ددوي ګاونډې هم دده د غږ په اوریدو راښکاره شو اوپه میز ایښو پیسو ته یې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته ګاونډې ولاړو اوکله چې ډانتې د مرسیډېزلیدو ته روان شو نو ګاونډي یې د ډېنګلر سره ولیدل. ورته یې ووېل چې د ډانتې له خبرو داسی ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړیٔ کپتان شي. ډېنګلر په دی خبره نورهم خفه شو اوډانتې ته یې په زړه کی کینه زیاته شوه.

پیغله مرسیډېز د خپل کورپه باغ کی د ځنګلي ګلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو ګامه لیرې د لرګي په چوکۍ په تورو جامو کی یوښکلې ځوان ناست و چې کله نا کله به یې له دی سره خبره وکړه. دی ته یې ووېل، ګوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي.
مرسیډېز ورته په قهر ووېل، یو وارمی درته ووېل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترګه ګورم. دا خبره ولی بیا بیا کوې؟ فرنانډ ورته ووېل، ته خو خبره یې چې زمونږ په ټبر کی رواج دی چې پخپلو کی واده کوو. زه په پوځ کی یم او ښاي زه درته غریب ښکارم ځکه ته د یو شته من سړي په انتظار یې. مرسیډېز ورته ووېل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مینه لرم او هغه له تا هم غریب دې. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې ووېل، زه د ایډمنډ ډانتې سره مینه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته ووېل،که ډانتې مړ شو نوبیا ؟ مرسیډېز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووېل، بیا به دا هم مړه شي. په دی وخت کی ایډمنډ دانټې باغ ته راغلو نو مرسیډیز لکه د ګل وغوړیده خو فرنانډ د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانټې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسیډیزووېل، دی زما وروروفرنانډ دی. ډانټې د هغې لاس ونیولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وینم. مرسیډیزموسکی شوه اوډاډ یې ورکړوچې فرنانډ دهغی تربور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی."

څوشېبې وروسته فرنانډ د ښار په یوی کوڅه کی ناهیلې روان و چې یو چا ورباندی غږ وکړو. ده ولیدل چې د ډانټې ګاونډې د کپتان ډېنګلر سره د میخانې مخ ته ناست و، شراب یې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره یې کېنولو. په څو شېبو کی دوي دواړوفرنانډ ته د ډانټې په اړه لمسون وکړو. ډانټې او مرسیډیز د یو بل تر څنګ له هغې لاری تېر شول نو ډینګلردوي ودرول او د واده په اړه یې پوښتنې وکړې. ډانټې ووېل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کی به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترګو پناه شول نوډینګلرد فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسیډیز پری څومره ګرانه وه. هغه ورته ووېل چې ډېره، نو ده ووېل، "که زه ستا په ځای وې نو د ډانټې په خیته کی به می چاقو منډلی وې. "فرنانډ ورته ووېل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانټې مړشو نومرسیډیز به هم ځان وژني. ډینګلر په دی وخاندل، "ښځې دا واي خو هیڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و اود وخت په تېریدو هغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډینګلرد میخانې یوخدمتګار نه کاغذ او قلم د روشنای سره راوغوښتل اوفرنانډ ته یې ووېل چې د خپل ګس لاس سره ورباندی ولیکي چې، ډانټې د ایلبا په جزیره کی د ایمپراتور نپولین سره لیدلي و او د هغه له خوا یو لیک پاریس ته اوړي. دی د هغه غندنه کوي او ثبوت یې دا دی چې که د ډانټې تالاشي وشي نو هغه لیک به پیدا کړي.

په بله ورځ د ښارپه یو هوټل کی دایډمنډ ډانټې اود مرسیډیز د واده میلمستیا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانټې دبېړۍ ملګري ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي و. موربېل چې راورسیدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسیډیز نن له نورو ورځوډېره ښکلې شوې وه او ډانتې ورته په کتلو نه مړیدو. ډینګلر، د ډانتې ګاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خوفرنانډ ناارامه و.څو شېبې وروسته دده رنګ ژیړشو او خوا یې ګرځیده نو دمیلمستیا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول میلمانه راپاسېدل چې په کلیساکې د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دې وخت کې یو لوړغږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دې پخپل ځاې کېني.

د هوټل په دروازه د پولیسو مشر ولاړ واو دده په لیدو موریل ورته ووېل، څه خبره ده؟

دپولیسو مشر ووېل چې ددوي ایډمنډ ډانتې پکارو. ټولو ډانتې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ایډمنډ ډانتې یم. څه راته وایئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تاڼې ته ورسره ځي. مرسیډیزبې هوشه شوه او ډانتې ورله اوبه ورکړې نودا هم هلته په کرسۍ یې کېنوله. هلته څو کسانو او موربېل پولیس ته خواست وکړو چې ډانتې به په بله ورځ به درشي، نن یې واده دې خو دوي وونه منل . ډانتې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بیرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسیډیز د واده په جامو کې کړکۍ ته ولاړه او په اوښلنو سترګو یې ورته په مخه ښه ووېل. ډانتې ورته له ګاډي په زوره ووېل، زه به ژربیرته راشم.

موربېل د ډانتې د خلاصون لپاره پولیس ته ولاړوخوهغوي دده ضمانت ونه منلو . دی بیرته راغلونو په انتظار میلمنو ته ووېل چې په ډانتې د نپولین سره د اړیکوتورلګېلی دی او هیڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانتې د پلار ګاونډي ډینګلرته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پولیسو ته هرڅه ووایم چې پرون موڅه وکړل. ډینګلر ورته ووېل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راګیر شو. فرنانډ د مرسیډیز لاس ونیولو او دا یې کورته بوتله.
د مارسېل یوی ماڼۍ په خونه کی ډانتې ناست و. دده په اړه یو لیک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دې کی لیکلي و چې ده نپولین ته یو لیک وړی او بل یې دده له خوا په پاریس کی چا ته راوړی و. نپولین

(c) ketabton.com: The Digital Library

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و.
قاضي نواب وېلفورټ نومېدواو دډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسودمشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی څو نه و. پولیس ورته ووېل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلې مورېل هم راغلو اوقاضي ته یې ووېل چې ایډمند بی ګناه و او دده کسانواشتباه کړی وه. قاضي ورته ووېل چې دی به پخپله وګوري. دننه دده په میز د کاغذونو ګېډۍ ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی ووېل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نپولین ته یولیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی وچې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته ووېل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده ووېل چې دبېړۍ مړکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووړي.
د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریږدیدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و ، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه ووېل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخارۍ ته ورنږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته ووېل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووایه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لرې؟ ډانټې ورته ووېل چې دی هیچا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته ووېل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژربه یې خوشې کړي.
ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظارتېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په ګاډي کی دې کښني. دی په ارام ولاړو او کله چې اس ګاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالۍ احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتۍ کی کښینول شو او تردېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چرته يې بيايي؟ هغوي ورته ووېل، ژربه خبرشي. له ليرې يې د مرسيډيز کورليدو چې تراوسه هم د هغی د کوټې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زاری وکړې چې ورته ووايي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې ورباندی پخوانی بندي خانه جوړه وه. په دی کی به يوائې سياسي بنديان ساتل کيده او ډانټې هک پک پاتې شو چې دی په کوم جرم هلته ورليږل کيدو. محافظ ته يې ووېل، زه نه محاکمه شوی يم، نه راباندی جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امرما بندي خانې ته وړئ؟ نږدی وه چې ده په سمندرکی ټوپ کړی وې خو محافظ پری پوهه شو. دده د سترګو په اشاره دوو کسانو راګير کړواو د کشتۍ په فرش يې پړ مخی واچوو.
غونډۍ ته په رسيدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په راښکلو يې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د ټوپکو سره بدرګه دده شاو خوا روان و. د دی بندي خانېدېوالونه لوړاود تيږو نه جوړ و. ډانټې ځوشېبې په يوه کوټه کی وساتل شو او بيا يو کس راغلو چې دې خپلی خونې ته يوسي.
په دی خونه کی په زمکه پروړايښي و چې دده د ويده کيدو لپاره و. يو لوښي کی اوبه او يوه اوچه ډوډۍ يې ورته ورکړل او لويه اوسپنيزه دروازه يې ورپسی وتړله. ډانټې سهارد بندي خانې د مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په مياشتو واوختی او هيچا له ده سره ونه ليدل. دی به په کوټه کی ټوله ورځ لکه د ليونو ګرځيدو او کله کله خو ډوډۍ هم تری پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ يې ليدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړي نو ده به د مشر سره د ليدو ووېل. هغه به ورته وېل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کيديشي په يو څو مياشتو کی يې وويني.
ډانټې يوه ورځ ورته ووېل چې د څو پيسو په بدل کی دی مرسيډيز ته يو پيغام يوسي خو محافظ ورته ووېل چې که دی ونيول شو نو د نوکرۍ نه به يې وشړي. خو ډانټې تل هم دا غوښتنه کوله. يوه ورځ محافظ راغې او ورته يې ووېل چې نن به دمشر سره ووينې خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټينګ ونيولو اود بندي خانې په ته خانه کی يې واچولو چې پکی تکه توره تياره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بندي خان نه بهر مرسيډيز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانتې په اړه معلومات وکړي خوهغه ورته ووېل چې د هغه معامله دده له ګوتو وتلې وه.
د ډانتې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدواو د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاريس کی د باچا تخت نسکوراوحکومت بدل شو. نپولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخوانې باچا يو وارې بيا په تخت کېناستو.
د زندان په تياری خونی کی د ډانتې يونيم کال پورا شواو يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنی ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلی خونې کی بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواړه پريږدي نو ژربه له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کی دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کی پروت و.
يوه شپه ددېوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوريدو، داسی لکه چې څوک په تيږ هدېوال وهي. ده فکروکړو چې موږکان يا بل ځناوربه وي. خو دا غږ تردريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تښتيدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وې. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کی ماته شوې دروازه جوړوي.
په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پيل شونو ايډمنډ يوه تيږه راواخسته او خپلدېوال يې پرې دری واری وټکوو.ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښې و خو بيا يې هغه غږ نه اوريدو. ده سهار ډوډۍ وخوړه او د غږ د اوريدو په انتظار شو. دری ورځې هم داسی تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بيا ددېوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په دېوال کی سورې جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره دېوال وتوږي خوهيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جګ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځاې پريښودې او يوه يې ددېوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تيږې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته يې ووېل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جګ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جګ يې ورته راوړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانتې په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سيمنټ توږل او په دريو ورځو کې يې يوه خښته رابرڅيره کړه. په څو ورځو کې دی د خښتې د خوځولو جوګه شو. په دی وخت کې هغه ددېوال نه وراخوا يو انساني غږ واوريدوچې له ده سره يې خبری کولې. دا سړې ايبي فاريه نومېدواو له ډانتې يې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته ووېل.

ايبي. زه اته کاله کيږي چې په دی زندان کی يم. خو دا راته ووايه چې تادېوال په کوم ځاې کی توږلې دې؟

ډانتې. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دی.

ايبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصيږي؟

ډانتې. دننه دهليز کی چې مخ يې غولې ته دې.

ايبي. ما څومره لويه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پينځلس ميټربره مې دېوال سوري کړې دې. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دې.

ډانتې. په دی خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ايبي. هم دا مې غوښتل او که داسی شوې وې نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزيروته مې ځان رسولې وې.

ډانتې. دومره ليری به دی لامبو وهلې شوی؟

ايبي. خداې به توان راکړی وې. خو ته اوس نوردېوال مه توږه.

په راتلونکو څو ورځو کی دی دواړو بنديانو هغه وخت ددېوال له سوري يو بل سره خبری کولې چې محافظان به تللي و. بيا يوه ورځ ايبي ددېوال خښتې ليرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتې دده په ليدو دومره خوشاله شواودې يې کړکۍ ته بوتلو چې مخ يې ووينې. ايبي يو سپين ږيرې سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد يې لرلو. هغه لومړې دېوال معاينه کړو چې ددی خښتې به څنګه بيرته اږدي چې محافظ پری شکمن نشي. ده ډانتې ته ووېل چې د تيږې د توږلو او د سوري د جوړولو لپاره يې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې يوه ټوټه يې دکټ له لرګو نه بيل کړی او چاقو يې تری جوړکړی و.

ايبي فاريه د اطاليې اوسيدونکې ولوستې سړې او په څو ژبو کی يې خبری کولې شوې. ده ډانتې ته ووېل، زه هر وختې د خپل ځان د ښه کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره کارکووم. پخپلو کمیسونو مې لیکنې کړې دي، ځان ته مې قلم او رنګ پیدا کړي دي. ډانتې ورته ووېل، رنګ دی څنګه جوړکړو؟ ده ووېل، "زما د خونې په یوګوټ کی پخوا یوه بخاري وه چې وروسته یې بنده کړه. ما ولیدل چې د هغی سره د سکارو او د ایرو ټوټې وې. دا مې میده کړل او په لړو اوبو کی می په ګډولو تری ښه رنګ جوړکړو." ډانتې ته یې ووېل، ته هم په دی زندان کی پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب یا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې خښتې لیرې کړې چې ایبې فاریه ورته چل ښودلې و او دده خونې ته ولاړو. ایبې د وخت د معلومولو لپاه د لمر یوه وړانګه ورته په ګوته کړه چې ددېوال په بیلا بیلو برخو راتاویده او په دی توګه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سورې کړې او هغه ټول شیان یې د خښتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهیسې یې پرې دېوال توړلو. ده خپل کمیسونه په وړو وړو برخو شلولې و او وربانديې د اطالیې تاریخ لیکلې و. ډانتې تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به یواځې د ورځې په رڼا کی کولې شوې. ایبې ورته ووېل، "ما ځان له ډیوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بیله کړم او هغه د ډیوې د بلولو لپاره کاروم." دا چې ګوګړ یې له کومه کوو نو ایبې ووېل، ما دوي ته وېلې دي چې زه د څرمنې په ناروغۍ اخته یم او سلفر ته اړتیا لرم. دوي راته معمولې سلفرراکوي چې زه یې د اوربلولو لپاره کاروم. ډانتې چې څومره د ایبې خبری اورېدې د انسانې زهن او استعداد په اړه یې معلومات هم زیاتیدل.

بیا ایبې د ډانتې کیسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کی زندان ته راغلې و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو یې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکیدو ترټولو زیاته ګټه به چا ته شوې وي. ډانتې چری په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس یې ووېل، که دی نه و نو کپتانې به ډینګلر ته رسیدلې وې. بیا یې ورته د لیک په اړه ووېل چې لوی څارن وال ته چا لیکلې واو خط یې کوږ و. ایبې خپل قلم راواخستو او په ګس لاس یې یو څو توري په تیږه ولیکل نو ډانتې حیرانه پاته شو. هغه لیک په هم دې خط لیکل شوې و. ایبې ترې د مرسیډیز په اړه وپوښتل چې ایا بل څوک داسی و چې له هغې سره یې واده غوښتو. ډانتې د فرنانډ نوم یاد کړو. خو ایا دا لیک به فرنانډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکلي وي نو ډانتې ووېل، "نه هغه به زه وژلې وې خو دا کار يې نشو کولی دومره ولوستې نه و." ايبې د نورو کسانو په اړه هم پوښتنې وکړې او د قاضي د ليک د سيزلو په خبره يې ورته ووېل، " ته ډېر ساده يې. په ليک چې کوم نوم ليکلې و هغه کس زه پېژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولين ملاتړيې کوو. قاضي ليک ددی لپاره وسيزلو چې پلار يې د بغاوت په تور ونه نيول شي، ددی په بدل کی يې ته تورن کړې او دلته يې راواستولې."

په هغه شپه ډانتې پخپل کټ نا ارامه پروت و. له ده سره ځومره خلکو دوکه کړی وه او دی تری هيڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل يې چې له بنده ووځي اود ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ايبې سره خپل احساسات شريک کړل نو هغه ورته ووېل، "د وينو تويولو نه هيڅ نه جوړيږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به ځنګه ووځې؟" ډانتې ورته ووېل چې يوه ورځ به محافظ ونيسي، بيا به يې کړي او له خونې به ووځي. خو ايبې ورته ووېل، "بهربه نورمحافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نيولو سره مړکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کی به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي.

په دی دواړو بنديانو يو کال نورهم تېرشو او په ګده د تيښتې په پلان يې بيا غوروکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته يې د لاری ويستلو کارپېل کړو. ډانتې د ايبې فاريه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا ترلاسه کوله. دوي د لرګي اود ټوکر په ترلو يوه زينه هم جوړه کړی وه. خو يوه شپه ايبې فاريه سختې تبې ونيولو. ډانتې دده په وينا د کټ په بازو کی پټ د دارو يووړوکې بوتل ورته په خله کی وڅڅوو اوډېرناهيلې خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کی يوډاکټر د ايبې علاج کوو. يوه ورځ ډانتې دده خونې ته ولاړو نو ايبې په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه يو تاو شوی کاغذ او يوه قطب نما راويستل. بيا يې ورته ووېل چې دا د يوې خزانې نقشه ده چې د مونټې کرسټو په ټاپو کی پټه ايښې ده. ډانتې ورته د زوې په شان ايسېدو او په دی څو کلونو کی ده ورته ځرګند کړل چې د باور وړاو نيک انسان و. بيا يې ده ته ووېل، په هغه حال کی چې زه له زندان تا سره يو ځاې ولاړ نشوم او ته ووتلې، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې ده ته د خزانې ټول تاریخ بیان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه لیدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتنونو کی لیکلي دي. خلک په دی خبره به وخاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتې ددی ټاپو په موقعیت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو وارې له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتې غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو یې واوریده نو نقشه او قطب نما یې واخیستل او ددېوال د سوړې نه خپلې خونې ته راغلو.

په بله ورځ ایبې د ډانتې په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهیلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته یې د خپل دېوال سره غوږ اینښې و چې د محافظانو غږ واوري چې دوي څه کول.

د زندان مشرمحافظانو ته امروکړو چې دده مړې دې په یوې بوجۍ کی بند کړي اونیمه شپه یې جنازه وکړۍ. څوشېبې وروسته یو چا د ایبې مړې له کټ لیرې کړو اوبوجۍ کی یې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو ډانتې چرت وهلو چې دی بیا یواځې شوی و. ترډېره وخته ده د خپل ژوند او د ایبې د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر یوی نتیجې ته ورسیدو. دی د ایبې خونې ته ولاړو او د هغه مړی یې له بوجۍ راوویستو. هغه یې خپلې خونې ته بوتلو او په کټ یې سملولو، څادر یې پری وغوړوو. کوټه یې هم هغسې پریښوده اوڅو شیان یې پخپلو جیبونو کی کیښودل. دی د سوړې له لارې د ایبې خونې ته ولاړو او په هغه بوجۍ کی یې ځان بند کړو چې د ایبې مړې پکی اېښې و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ایبې کوټې ته رادننه شول او بوجۍ یې راواخسته.

یو محافظ. څومره درونده دی. دی خوډېر سپین ږیرې او کمزوري ښکاریدو.

بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړیږي نو هډوکي یې درنیږي.

یو. تا د بوجۍ سرتړلې دې؟

بل. له دی ځایه ولې دومره وزن یوسو؟ هلته نږدې به یې وتړو.

یو. ته ښه واې.

افسر. (د پښو په دربۍ) یوه رښا راوړۍ چې بوجۍ وتړو.

بل. صیب ، دومره وزن به بس وي؟

افسر. هو دا بس دی. له پښو سره یې وتړۍ چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو. هوا ښه نه ده او څپې هم په زور دي.
بل. هو. ایبې به نن ښه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شپېو کی ډانتې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کی د پورته کیدواحساس وکړو او له خلې یې یوه کریکه ووتله. په سمندر کی د غورځیدوسره ده په لاس کی نیولې چاقو سره د بوجۍ سر پرانستې اود پښو وزن یې پریکړې و. پخوا له دی چې دی د اوبو تل ته ورغلی وې ، ده په اوبو کی لامبو ووهله. دی خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کی په کوم یو خلک نه اوسیدل او هغې کی یو ته یې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د یو ټاپو په غار کی لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته یې کتل.
دده نه لږ لیرې یوه وړه کشتۍ په طوفان کی چپه شوی وه اود خلکو چیغې یې اوریدې شوې. دده لپاره اوس دا فیصله کول و چې هم هلته په ټاپو کی پټ شي او که یوې لوې بېړۍ ته ځان ورسوي چې لیرې د مارسېل په ساحل یې لنګر اچولې و. په دواړو کی دده دنیول کیدو خطر و. که په ټاپو کی ایساریدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه یو څو شیان دده په لوري راغلل چې د ملاح (ماڼو) یوه خولۍ پکی وه. ده لاس ورووړاندی کړو، دا خولۍ یې ونیوله او په سر یې کړه. بیا د ماتې کشتۍ په یوه تخته یې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوې بېړۍ ته ورنږدې شوچې د ساحل نه لیرې روانه وه.
اوس د سهار رڼا خپره وه ، دی راپاسیدو اوبېړۍ ته یې خپله خولۍ وخوځوله. د لوې بېړۍ نه دوه کسان په وړی کشتۍ کی ورته راغلل او دې یې له اوبو وویستلو. دی دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترګې یې وغړولې نو د لوې بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه لیرې راوتلې و. ډانتې د دی اطالوي بیړۍ کپتان ته خپله کیسه تېره کړه چې دې د یو ټاپو اوسیدونکی و اوپه چپه شوي بېړۍ کی یې کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووېل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي.
کپتان ورته راضي شو نوده خپله ږیره او ویښته وخریل. د زندان د ټاپو په سر په شین اسمان سپین لوږې ښکاریدو چې د یوی توپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د یو بندي د تیښتې اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته وکتل خو ده دشرابو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پرى شک ونشو.
هغه بېړۍ يوه ورځ وروسته د مونتې کرستو له ټاپوتېره شوه او ډانتې غوښتل چې د ايبې خزانه پکى ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر يې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړى وه د قاچاق وړونکو وه او يوبندر کى ورباندى ډزى وشوې چې ډانتې يې ټپي کړو. خو دى خوشاله و چې په زندان کى نه و. دوه نيمې مياشتې هم دغسى تېرې شوې او ډانتې په بېړۍ کى څو ملګري جوړکړل چې يو پکى جيکب نومېدو.
د خپل قرارداد د پاى ته رسيدو نه وروسته کپتان ته يې خواست وکړو چې يوه کشتۍ دى ورله ورکړي چې دى د مونتې کرستونومى ټاپو ليدل غواړي. دده سره يو څو کسان هم مله و. خو هغسى چې ايبې فاريه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانتې په دى ټاپو کى داسى زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکى د يوى خزانې درک شوې وې. ده پخپل ټوپک يوځنګلې اوزه وويشتله او جيکب ته يې ووېل چې د نورو ملګرو سره دا په اور وريت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دى په بره روان و او اخر د يوې غونډۍ په سر چې ورسيدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملګري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو مياشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شې، له بنده وتل و خو اوس د خزانې لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هيره کړي، ددى اندازه ورته اوس وشوه.
ده د ټاپو هرى تيرې ته کتل او چارچاپيره وګرځيدوخو هيڅ نښې يې ونه موندلې. دده ملګرو چې اوزه پخه کړه نو يو هواي ډز يې وکړوچې ډانتې راښکته شي او له دوي سره ډوډۍ وخوري. دى ښکته په منډه روان وچې يو ځاې يې پښه واوړيده او راپريوتو.
په مونتې کرستو نومى ټاپو کى ډانتې په يوې ژورى کندى کى ټپي پروت واو دده ملګرونشوکولې چې راوېباسي. ده خپل ځان څو ګامه ليرې يوې تيږې ته رسولې و چې ورباندى واښه ټوکيدلي و. دده ملګرې بايد په هغه ماښام بيرته لوې بېړۍ ته تللې وې. نو يو څه خواړه او اوبه يې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووېل، داسى ښکاري چې دډانتې پوښتۍ ماتې شوې دي. دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپله په بلی کشتی کی کښیناستو او د ډانتې د ژغورلو لپاره ولاړوخو هغه د خوځولو نه و. ډانتې دوي ته مننه وکړه او وې وېل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندې راویستلو نو بیا به یې ووینې.
بېړۍ یوه اوونۍ وروسته راګرځېده نو جیکب ووېل ، زه به خپل ملګري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانتې ورته ووېل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژربه پخپلو پښو ودرېږي. کله چې دده ملګري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تبرسره یې د هغی تیږې شاوخوا توږل پیل کړل چې ده پری ډډه وهلې وه. هغه دا هڅ وهلې و چې ددی تیږې شا ته به څه وي نو ځکه د ټپې کېدو پلمه یې وکړه. د تیږې شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یوغارته تللی وه. هم هلته یې د لرګي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایبې فاریه ورته نښې ورکړې وې.
په شپږمه ورځ چې بېړۍ بیرته ټاپو ته راغله نو ډانتې دخپلو ملګرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې ووېل چې دی اوس ښخوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښې نه وې څرګندې چې ګوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی بېړۍ ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملګرو نه بېل شو او یو زرګر ته یې څلوردانې واړه الماس وښودل. دی ویریدو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرګر تری پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه وېل او دا یې ترې په پینځه زره فرانک واخستل.
ډانتې څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې ووېل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پیسې پریښي دي. په هغو پیسو ده یوه زړه بېړۍ واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه او هغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.
ده یوه بله بېړۍ هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کاریې پیل کړو. دا بېړۍ په هره پیره کی د مونټې کرسټو ټاپو سره به ارو مروودرېده. ډانتې به څو ساعته په دی ټاپو ځان له تېرول او ورو ورود خزانې ټول توکي یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل.
میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ واو د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسيډيز په اړه نه پوهيدو چې هغه به چرته وي. څو ورځې وروسته دی پخپلې ببړۍ کی د مارسيل بندر ته ورسيدو او د ګمرک کسانو ته يې د انګلستان پاسپورټ ورښکاره کړوچې دده نوم نواب وېلمورپرۍ ليکلې و. په بندرکی دده ځينې شناخته کسان اوس هم په کار اخته و خو هيچا دی وونه پيژندلو.
ډانټې د خپل پلارکورته ولاړو چې اوس بل څوک پکی اوسيدل اوله خفګان يې په سترګو کی اوښکی راغلې. ده د پلار په کور کی څوشپې تېرې کړی اود ګاونډي په اړه يې پوښتنه وکړه نو خبر شو چې هغه اوس په يو بل ښار کی سراې جوړکړی او هم هلته اوسيدو. ډانټې د هغه سراې درک معلوم کړو اوپه يو اس ورته روان شو.
د سراې خاوند د لوې دروازې نه بهر سړک ته کتل او د مشتريانو په انتظار و چې په اس سپوريو کس يې وليدو. هغه چې رانږدې او له اس ښکته شو نوده يې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممکن يو پادري و. هغه ته د هرکلي نه وروسته ترې پوښتنه وکړه چې څه خدمت يې وکړي. پادري چې هوسا شو نو له ده يې پوښتنه وکړه چې څوارلس کاله پخوا يو کس د ايډمنډ ډانټې په نوم يې پيژندلو؟ د سراې خاوند ورته ووېل، هو هغه څنګه نه پيژنم، زما ملګری و. هغه مظلوم په يو جرم نيول شوی و او هم هلته په بندي خانه کی مړشو. پادري ووېل، "ډانټې چې مړ کيدو نو زه يې د کټ سره ولاړوم او وروستي دعاګانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستيو شېبو هم دا وېل چې دی بې ګناه زندان ته اچول شوی و. ما ته يې يو الماس راکړوچې يو بوډا د خپل خدمت په بدل کی ده له ورکړی و. دا الماس پنځوس زره فرانک بيه لري اوما سره دی." دا يې ووېل او له خپل جيب يې يو ډبلې راويستلو چې پکی د الماس يوه ښکلې ګوته ايښې وه. پادري ووېل، " دا يې امانت راکړو چې خرڅ يې کړم او په مارسيل کی په پينځو کسانو يې وويشم چې يو پکی ته يې." سړی وريږديدو او رنګ يې والوتو. پادري ووېل، "هغه بل کس ډينګلر، دريم چې وېل يې دده رقيب فرنانډ و. خود چنغلي نوم يې رانه هير شو." سراې والا په تلوسه ووېل، " مرسيډيز.مرسيډيز!"
پادري ووېل، " هو... هم دغه نوم يې راښودلی و. پينځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دی. غواړم ته راته ووايې چې هغه څنګه مړ شو." سراې والا په جوش ووېل، "ولې نه. زه د هغه ګاونډي ووم. خلکو وېل چې هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوې له غمه مړشو او ډاکټر وېل چې کولمې یې خرابې وې خو ما لیدل چې هغه زوړسړې د ولوړې د لاسه مړ شی و." پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا څنګه نړۍ ده چې یو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولی. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخی زه تا ته درکړم نو دا ووایه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانټې د نیول کیدو په اړه ورته ټوله کیسه تېره کړه او دا چې څنګه ډینګلرپه ګس لاس لیک ولیکلو او فرنانډ هغه لوی څارن وال ته ورواستوو. د مرسیډیزپه اړه یې ووېل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته یې ووېل چې له دی سره دی ولاړ شي خو هغه د زوې په انتظار و. موریل هم څو واری ددوي کورته راغلو او د ډانټې پلار یې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.

پادري ترې د موریل پوښتنه وکړه نو سرای والا ووېل، "هغه اوس یو خوارسړی دی، کاروبار کی یې تاوان وکړو، لور یې کویژده ده خو خسرګنی یې د غریب سړي لورنه غواړي. زوې یې په پوځ کی دې. په وروستي ځل دی د ډانټې پلارکورته ورغلی و او یو سوررنګ وریښمینه بټوه چې پیسې پکی وې ، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پریښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."

د پادري په پوښتنه هغه ووېل چې فرنانډ او ډینګلر په مزو کی دي. ډینګلر د موریل په واسطه د هسپانیې په یو بانک کی کارپېل کړو او د بانک د مشرلوریې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس یې بله ښځه کړی ده چې د باچا د یو مشاورلوروه. دی میلیونردې، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړی شوی دی. فرنانډ په پوځ کی جګړن واو د باچا د محافظانو په ډله کی و. یو جنرال چې د باچا مخالف و، دی ځان سره کړواو نصیب یې ښه و چې بل حکومت ورله ددی غدارۍ په بدل کی دروند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دی د ډینګلر ملګرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دې. اوس د مورسرف نواب په نوم یادیږي او مرسیډیز یې میرمن ده. دوي یو زوې لري چې البرټ نومیږي.

پادري د الماسو ګوته د سراې خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددی حقدار نه ګڼي. بیا یې ترې د هغې سری وریښمینې بټوې غوښتنه وکړه چې موریل دده پلار ته پریښې وه.

څو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته یوانګریزتجار ورغلو او هلته یې د موریل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره یې کاروبار کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبرشو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و.
هغه تجارچې په اصل کی پخپله ډانتې و، ښار والۍ ته خواست وکړو چې
دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به
اخلي نو ده ددفتر مشر ته ووېل، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم.
مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟
مشر. هو صیب، له تېرو پینځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده.
تجار. تاسوزندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی
لیکئ؟
مشر. هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا
په اړه معلومات غواړئ؟
تجار. ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالیې ایبي فاریه په نوم استاد
راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه
معلومات لرئ.
مشر. دا سړی زه ډېر ښه پیژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیږي چې
مړشو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پیښنه تړلې ده. یو بل بندي چې
ډانتې نومېدو، دده خونې ته یې سورې کړی و او د ایبې په کفن کی یې ځان
بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبرشول چې د
ایبې مړی وو دده په خونه کی پرت و.
تجار.ډېره عجیبه کیسه ده.
مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وګورئ، زه
به په بله کوټه کی د موریل د شرکت اسناد تیارکړم.

په هغه دوسیه کی د ایبې فاریه پرځای ایډمنډ ډانتې خپله پانه پرانسته. هلته
په ده لګېدلې توراو د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه
. هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته
کړو. ده د موریل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والۍ له دفتر
ووتلو.
یو کس د ښارپه کاروباري مرکزکی د موریل شرکت دفترته ورغلو او ځان
یې ورته د یو کمپنۍ د استاځي په توګه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته
یوړل شو چې اوس سپین ږیرې او پخپل میز د دوسیو په ګیډۍ یې کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوو. ده ته یې د کېناستو ووېل او پوښتنه یې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پرې شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والی نه مې راوړل. موریل ستړی ښکاریدو او وې وېل،" زه خبر یم چې څه کم درې لکه فرانک راباندی دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته یې درکړو. زما یوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکی ده او د هغې د مال کټلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پیسې درکړو." استاځي لا په ځواب کی څه نه و وېلي چې د موریل د دفتر نه بهرڅوک په منډه بره راوختل او دروازه یې پرا نسته. د موریل ځوانه لورجولي چې سترگي یې له اوښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته یې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندرکی غرقه شوی وه.

د موریل په دفتر کی دبېړۍ د ډوبیدو په خبرمایوسي خپره شوه نو هغه انگریز تجارچې په اصل کی ډانټې و ورته د څلورو میاشتو نور وخت ورکړوچې خپل پورورته پریکړي. بیا یې د موریل لورجولي ته ووېل، یوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا یو لیک راشي. په هغې کی هرڅه چې لیکلي وي هم هغه وکړه. جینۍ ورسره لوزوکړو او دی له هغه دفتر ولاړو.

څلورمیاشتې تېرې شوې او موریل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان یې وژلې وې چې د هغه لورجولي یو لیک تر لاسه کړو. په هغې کی ورته د ټول پور لپاره پیسې ورکړی شوی وې. د مورېل د لور واده لپاره ورته یو قیمتي الماس او یوه بېړۍ هم ورکړی وه. دا هرڅه د ډانټې له خوا وشول چې اوس د مونټې کرسټو نواب په نوم پیژندل کیدو. خو مورېل خبر نشو چې مونټې کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.

په اوړي کی د پاریس د شته من ټبردوه ځوانان چې یو پکی البرټ نومېدو، د سیل لپاره روم ته په بېړۍ کی د مونټې کرسټوټاپوکی ښکار لپاره ایسار شول. هلته یوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځاې د یو نواب دی او دوي د هغه میلمانه دي. په روم کی د مونټې کرسټو نواب ورته ښه میلمستیا وکړه . دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملگری شول او په یو ځاې کی هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرټ ژوند وژغورلو. پاریس ته دبېرته تګ نه وړاندی البرټ نواب ته بلنه ورکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتگ هغه ورته د ډوډۍ میلمستیا وکړه او مونټي کرسټو په ډېرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځواني میرمني انځور په لیدوهغه هیښ شو. ځوان ورته ووېل چي دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات ځرگند نکړل خو ځوان ورته ترډېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغبړوکړو خو ډانټي یې وونه پیژندلو.
کله چې د البرټ موررراغله نو د نواب مونټي کرسټو په لیدو یې رنگ ژیړشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوې ژوند یې ورته ژغورلې و. د مونټي کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانۍ اخستي او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینگلر میرمني د نواب مونټي کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انگلستان اوسیدونکی وخو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تگ راتگ پېل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینگلراوس د یو بانک مشر واو دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لگولې وې. مونټي کرسټو پخپلې سرمایې د بازارانډول وران کړو اوډینگلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.
اخوا د ډانټې د پلارگاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرگر ته ولاړو نو ورسره په بیه وران شو. د دواړو ناندرۍ په جنگ واوختې او ده زرگراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټې دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتې لاره ورویستله. خو گاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملگري سره د مونټې کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملگري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټې دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسي بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرگند کړو چې دی په اصل کی ډانټې و. هغه وخت گاونډي د خدای نه بخښني غوښتلې او هم په هغه حال مړ شو.
فرنانډ مونډیگو چې اوس د نواب " مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوې یې هم خبرنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو یوه ورځ دپاریس په یوی ورځپاڼې کی راپور خپورشوچې شل کاله پخوا د یونان یوه کلا د فرنانډ په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسلیم کړی وه. د هغه کلا مشریې وژلې او دده لور یې لکه د مینځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جینۍ چې هیډې نومیده ددی ټولو کیسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه . په کومې ورځپاڼی کی چې دا خبرچاپ شو، هلته د البرټ یو ملګري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه یې ورښکاره کړه.

البرټ. زه غواړم چې ته سبا یو بیان چاپ کړی چې د یونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟

البرټ. فرنانډ زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوې شوې دې.

بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټنې وړخبردی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرټ. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه یې دفاع ته اړتیا ده. زه درته وایم چې دا بیان دی سبا ته خپور شي که نه...

بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنګ راسره کوې؟

البرټ.هو، هو ، جنګ به وکړم.

بوشامپ. ګوره، ګواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي رالیږلې او یا چا په رسمي توګه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرټ.سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړې راواستوې چې زمونږ د جنګ ځاې وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، اې...ودریږه..(البرټ ځي)

څوورځې وروستوبوشامپ د یونان سفر وکړو اوپه دی اړه یې معلومات راټول کړل. ده د البرټ سره ولیدل او هغه ته یې څو اسناد وړاندی کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته وویل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرګندوي چې پایله یې د مورسرف د کورنۍ په تباهۍ وه. البرټ ټول کاغذونه وسیزل او دواړوملګرو روغه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډینګلر د لور کویژدنه د البرټ سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "انډریه" نومېدو، د مونټې کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژرد ډینګلر لوردانډریه سره مینه پیدا شوه. ددی کویژدنې ماتیدل د نواب مورسرف او ډینګلر کورنیولپاره د خواشینۍ سوب شو او ددواړویو بل سره ورانه شوه. ډینګلرد انډریه په اړه خوش بین و چې دې به له البرټ ښه زوم ورته ثابت شي. خومونټې کرسټو معلومات وکړل چې انډریه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دویمې میرمنې زوې و چې ده د بدنامۍ له ویرې مرګ ته پریښې و. هغه ماشوم یو خدمت ګار وژغورلو او وروسته دی یو نواب خپل زوې په توګه لوې کړو. هغه خدمت ګارد مونټې کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو یوه ورځ یې ورته د هغه ماشوم اصلیت ورڅرګند کړو. خدمت ګار په یوه قضیه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه یې ټول حال ووېلو. په نتیجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي میرمنه دومره ناهیلې شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې یې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هیڅوک ددی بدنامۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوریدو نو جامې یې وشلولې اولیونې شو. خو مونټې کرسټو دده لوروېلینټاین وژغورله ځکه د موریل زوې "مېکس" له هغې سره مینه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په یوه پیښه کی ډانټې موريل ته خپل ځان وروپیژندلو.

نواب مورسرف ته یو ورځ خبر ورسیدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه لیکنی شوې وې. هیډې نومې جینۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند یې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپیناوۍ لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونټې کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هیډې دی له محکمې لاس واخلي.

مونټې کرسټو د هیډې سرپرست و او هغه ته یې ډاډ ورکړوچې دې به یې پوهه کړي. خو هېډې له مورسرف لیدو ډډه وکړه. البرټ د خپلې مور په خواشینۍ د مونټې کرسټو سره پخپله ولیدل او د ملګرتیا واسطه یې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنامۍ وژغوري. مونټې کرسټو ورته انکاروکړونو البرټ هغه ته د جنګ لپاره ننګونه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغو ورځو کی دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به يو چا خپل حريف ته د جنګ ننګونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځاې به دواړو کسانو د يو يو ملګرې په ملتيا بل سره جنګ کولو. د وسلې غوره کول او د جنګ شرايط به ددوي ملو پخپلو کی فيصله کول. زيات وخت به په داسی جنګونو کی خلک مړه شول. البرتّ چې مونټې کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننګونه وکړه نو دده ملګرې بوشامپ دده مله شو.
مونټې کرسټومورېل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونټې کرسټود جنګ لپاره ځان تيار کړو اود خپلې طماچې معاينه يې کوله چې څوک په سالون کی راننوتل او د يوی ميرمنې غږ راغو چې وېل يې "ايډمنډ...ودرېږه، ته زما زوې نشی وژلې." مونټې کرسټوهک پک پخپل ځاېودرېدو. هغی ميرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسيډيز سپين مخ ښکاره شو. مونټې کرسټو ورته ووېل، " مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، " ستا نوم، ايډمنډ ډانتې، وګوره زه مادام مورسرف نه يم. زه مرسيډيز يم." مونټې کرسټو ووېل، "په دی نوم ميرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسيډيز نه پيژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترګو کی يې اوښکی وې. ورته يې ووېل، "ايډمنډ تا به بل څوک نه پيژني خو ما په لومړي ورځ وپيژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ايډمنډ ډانتې يې، نه چې د مونټې کرسټو نواب. زما د زوې ژوند مه اخله."
مونټې کرسټو ورته ووېل، "ستازوې راته د جنګ ننګونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسيډيز ووېل، "دی زمونږ د کورنۍ د رسوايي سوب تا ګڼي ځکه يې داسی وکړل. فرنانډ تا ته کوم زيان رسولې و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوې او ده له ما سره واده وکړو؟"
ايډمنډ ورته ووېل،" تا کله د خپل ميړه نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسيډيز ووېل، "زه نه يم خبره. ولې بندي شوې؟" ايډمنډ ووېل، "ځکه چې فرنانډ زما پر ضد سازش وکړو اوزما په اړه د دروغو ليک يې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډينګلر ورته دا ليک وليکلوچې ته يې ولوستلې شې."
هغه له جيبه يو تاو شوې کاغذ راويستلو او د مرسيډيزپه لاس يې کيښودو. مرسيډيز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ايډمنډ ووېل، ته خبره يې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کی تېرکړل، څوارلس کاله...او زما پلار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوړې د لاسه او زما په غم کی مړ شو. مرسیډیز وریږدیده اوله خفگان هم هلته د هغه په پښو کی په زمکی کښناسته.
مرسیډیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوې سره دجنگ نه دی لاس واخلي. دی ورته واي چې جنگ به کیږي خو دده زوې به ژوندې پاتې کیږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنگ لپاره ټاکلي ځاې ته ورغلو. خو کله چې البرټ د خپل ملگري سره راغلو نود ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته موردخپل تېر ژوند ټول حال ویلي و.
په هغه ماښام مرسیډیز د زوې سره مشوره وکړه او ورته یې وویل، زه اوس نورستا د خاین پلارسره ژوند کول نه غواړم. البرټ ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه گاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونټې کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېرې راغلو نو خپله ټوله گټه چې څوسوه روپۍ کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لگښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکي بکس کی پټ کړل. په ایمانداری گټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیډیزکولې شۍ چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنگه خبر شوچې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیږي، نولیکلي یې وچې زه داډېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وې.
البرټ چې مور ته وکتل نو هغې ووېل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.
ډانتې پخپل کورکی و چې یو خدمت گار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووېل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیډیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانتې ورته ووېل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پرېښودو ځکه د پلار د گناه بدل له زوې نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنگ یې ژیړ شو.
ورته یې ووېل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنگ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانتې ووېل چې دی د مونټې کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانټې و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باوریې نه کیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د یو ژوندي سړي سره خبری کوي. ډانتې ورته ووېل، "ما سره ستا د جرمونو ځو شواهد اوس هم شته چې یوه پکی ستا د جنرالی د ګټلو په اړه دی، ښاغلي فرنانډ. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومې جینۍ او ما سره کړی دې چې د واده په ورځ دی له یو بل نه بیل کړل.
مورسرف د یو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل ګاډي کې کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کی له ګاډي ښکته او په پښو روان شو. ده په تیاره کی ولیدل چې میرمن او زوی یې د کراې په یو ګاډي کی کېناستل خو ځان یې ورته ښکاره نکړو. هغه ګاډی لا لوی سړک ته نه و رسیدلي چې د مورسرف په لوی ماڼۍ کی د طماچې یو ډز واوریدل شواو د یوی کړکۍ شیشه پړی ماته شوه. خدمت ګاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستۍ سلګۍ وهلې.
ډینګلرخپله ټوله سرمایه په ونډو کی بایللې وه او د پیسو د تر لاسه کولو یوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشرپه توګه د خپلو اختیاراتوناوړی ګټه واخلي. ده له بانک پیسې وویستلې او فکر یې دا وچې هر وختی ښې ډېرې پیسې یې وګټلی نوبانک کی به یې کیږدي. خو ده هغه پیسې هم وبایللې او له دی وېرې چې څوک پری خبر نشي، مونټې کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره یو پلان جوړکړو او کله چې یې ورسره ولیدل نو ډاډ یې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کی هم شرکتونه لري او کولې شي چې یو سند ورله ورکړی او بل ځاې نه پینځه میلینه فرانک ترلاسه کړي.
دینګلر په پټه له پاریس لومړی بیلجیم ته وتښتیدو او بیا اطالیې ته ولاړو. د شرکت څانګې ته ورغلو او د نواب اسناد یې ورښکاره کړل چې د پېسود ورکړی په اړه و. هلته نه یې ټولی پیسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بیرته روان شو. په لاره یو وړوکي سراې کی یې دمه وکړه او د سراې خاوند "پاپینو" نه یې د ډوډۍ په اړه وپوښتل.
پاپینو. تاسوچې خوړل غواړئ راته فرمایش وکړئ، هرڅه لرو. چرګ، مهې، د پسه کباب..
ډینګلر. نن شپه به مونږ‌چرګ وخورو.
پاپینو. اې...هلکه..صیب ته چرګ راواخله.
ملازم. (ډوډ ی راوړي) صیب دا مو چرګ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډينګلر. دا ميز مو څومره مردار دې، (چړه او پنجه رااخلي) خو خير زه
وږ.ي يم.
پاپينو. صيب، زمونږ اصول دې چې مشتري نه د ډوډۍ خوړلونه وړاندې
پيسې اخلو.
ډينګلر. عجيبه اصول دى. څومره پيسې کيږ.ي؟
پيپينو. دا يو چرګ په پنځوس زره شو، او ډوډۍ مولس زره. د شرابو پيسې
به يو نيم لک شي.
ډينګلر. دا څه کيسه ده؟ د پيسې ارزښت مو لږ دې او که ما دوکه کوئ؟
پاپينو. صيب ، مونږ هم په دى بيه ډوډۍ ورکوو، که تاسو پيسې نه لرئ نو
بل ځاې ولاړ شئ.
ډينګلر. اوس په دى شپه کى به چرته ځم؟

په بله ورځ ډينګلر قصد وکړو چې له هغه سراې ووځي خو خبر شو چې
سراې د غلو اډه وه او دى هلته لکه يرغمل ساتل شوى و. هغه ددوي له
مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته يې ووېل چې که
غواړي له دى بنده خلاص شي نو پينځه لکه فرانک تاوان به ورته
ورکړي، ځکه دى خبر شوى و چې هغه له يو شرکت دا پيسې اخستې او
ورسره وې. ډينګلرانکار وکړو او وې وېل چې که يو ميلين اخلي نو وربه
کړي. د غلو د مشرپه امردى په يوه ته خانه کى بند کړى شو او په څلورمه
ورځ د ولوږ.ې له کبله دده وجود لکه د مړو ښکاريدو. د پېسو د تاوان يې
دومره غم وکړو چې ټول ويښته يې سپين شول.
يوه شپه ده خداې ته زارۍ کولې او له ځان سره لګيا و چې که دومره پيسې
ورسره نه وې نو اوس به په ازاده هوا کى يې ساه اخيستې شوه. په هغه
شپبه يې يوغږ واوريدو چې ترى پوښتنه وکړه ايا دې پخپلو کړو پښيمانه و.
ډينګلر په حيرانۍ پوښتنه وکړه د څه پښيمانۍ؟ يو چا ورته ووېل، چي ده د
پيسو په حرص کى د خپلو پرديو ټولو سره جفا کړى وه. ډينګلر ووېل، هو
زه په خپلو کړو پښيمانه يم. ناڅاپه له دېوال يو سيورې دده مخ ته ودرېدو او
خپل توره چپنه يې ليرې کړه.
دا مونټې کرسټو و چې ورته يې وېل، که داسى ده نوما ته بخښلې يې. د
ډينګلر له خلې له ويرې يوه کړيکه راوتله او وې وېل، د مونټې کرسټو
نوابه ته دلته څنګه؟ هغه ورته ووېل، " زه نواب نه يم، زه هغه څوک يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کیدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او څوارلس کاله مې په زندان کې تېر کړل، وګوره راته، زه ایډمنډ ډانټې یم. خوهغه څوک چې له تا سره په دې سازش کې مله و، ستا په څېرخوش بخته نه و. یو لیونې ګرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دې اخستې وې، ادا کړې او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شې." ډینګلر خپل مخ په لاسونو کې پټ کړو او چې اوښکې یې پاکې کړې نو وې لیدل چې مونټې کرسټو هلته نه و.

مونټې کرسټو د موریل سره ولیدل او ورته یې ووېل چې دې غواړې ټوله شته مني هم ده ته پرېږدي. خو ده ورته انکار وکړو. د موریل زوې مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاین ژوندې وه، له مونټې کرسټو د لیدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واې. دا چې هغه د وېلینټاین سره څومره مینه لرله. مونټې کرسټو هغه یوې بېړۍ ته وروستوو چې ورباندې وېلنټاین دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنګه مونټې کرسټو له مرګ وژغورله او په دې بېړۍ یې د خپلې کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونټې کرسټو له ژوند خبره شوې وه او میکس ته یې ووېل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا یې ومونده.

د وروستې دندې د تر سره کولو لپاره مونټې کرسټو پاریس کې خپل کورته راغلونوهلته هېډي دده په انتظار وه. هغې ته یې ووېل چې دا د یو نواب لور وه اوکولې شي چې په قبرص کې خپل اباې ټاټوبې ته ولاړه شي ، هلته ددې نیکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددې لپاره یې دومره څه پخپلې شته منۍ کې پرېښې و چې دا په ارامه ژوند وکړې شي. ددې خبرې په اورېدو د هېډي رنګ وتښتیدو او مونټې کرسټو ته یې په ژړا ووېل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي اوهر څه چې ته واې هم هغسې به کیږي.

په هغه ماښام هېډي د وېلنټاین لیدو ته ورغله نوډېره دلګیره وه. کله چې هغې ترې وپوښتل نو وې وېل، نواب مونټې کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تګ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونټې کرسټوسره مینه لرم او له هغه جلا د ژوند تصورهم نشم کولې. مېکس او وېلنټاین چې دا واورېدل نو هوډ یې وکړو چې دا به د مونټې کرسټوبېړۍ ته وروستوي. هېډي ته یې ووېل چې دا یو څه وخت هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بېړۍ کی پټه شي اوکله چې د سمندر منځ ته ورسیدل نو بیا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باورلرلو چې دمونټې کرسټو د مینې ترلاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.
ایډمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کی اوس داسی څه نه و پاته چې خوښي یې ورله ورکړی وې.
مېکس د خپلې چنغلی وېلنټاین سره دسمندر په غاړه گرځیدو او دواړود راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. یوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې تری د مونټي کرستو پټمن ملگری جوزف راښکته شواو ده ته یې یو لیک ورکړو. په دی کی مونټي کرسټو لیکلي وچې هغه په پاریس کی خپل کوراو نور شیان مېکس اووېلینټاین ته د واده د تحفې په توگه پریښي و. ده له مېکس یو خواست کړی و چې هېډي په پاریس کی ده او دا دی په قبرص کی خپل نیکه کورته ورسوي.
مېکس تر څو چې لیک ولوستوجیکب د لوې بېړۍ لور ته تللې و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کی سفرپېل کړی و. مېکس او وېلنټاین یو بل ته وکتل او وموسیدل. لیرې په افق کی هغه سپینه بېړۍ روانه وه چې مونټې کرسټواو هیډي دواړه پکی سپاره و. وېلینټاین ووېل، خدای خبر چې بیا به دوي دواړه ووینو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونیولو او ورته یې ووېل، مونټې کرسټو یوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کی رانغتې ده، انتظار او هیله.
پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library